հոգացէ վարդապետն. և նա ոչ եղև տէր գործոյն, և մնացին անմեղ խլլցունքն ի բանտ գաւուրս (պարապ), մինչև գնացեալ ազգայնոց նոցունց ԳԾ ղուռուշ տվեալ հազիւ ելին ի գրոյն: Եւ յորժամ էառ զդրամն փաշայն, հրաման ետ թէ Այրն այն չէ ի ձեռ, և որո՞ւմ վերայ գնեմք զվնասն. այս երկցանցս բան դատաստանաւ տեսցի: Եւ գնացին ի դատաստան և անպարտէին, բայց անխրաւութիւն և զրկանք յոյժ, զոր արար Մուսլի սուպաշին և ղայմախամ; որպէս և այլ բազումս:

Յաւուրս յայսոսիկ լու եղև՝ թէ պատրիգն Երուսաղէմի Յունաց եկեալ ի քաղաքս անյայտ, և գնացեալ յԷտրէնէ առ վէզիրն կրկին գանկատ ի Հայոց, և ունել հոգս ինչ, զի նստեալ էր անդ ոչ սակաւ աւուրս: Եւ մտեալ ի մէջ արք ոմանք ի մէնջ և գնացին առ պատրիգն քաղաքիս եւ՝ Վասն է՞ր յերկարի այսքան աղմուկ և խռովութիւն ի մէջ մեր, թէ՝ Քրիստոնեայք եմք և այսքան զրամ և փող երթայ յերկուց ազգաց ի քսակս Օսմանցոց: Եւ նոքա զնոյն ասեն. և երթևեկութիւն արարին ընդ նոսա, և ապա գնաց և պատրիգն մեր առ պատրիգն նոցունց, խօսս ինչ բազում լեալ ի մէջ իւրեանց: Եւ նոցա հաւանեալ գրեցին առ պատրիգն Երուսաղէմի զի դարձցի ի քաղաքս և հաշտին երկոքինն. և ի մէնջ ևս մարդ առաքեաց Եղիազար վարդապետն առ յէտրէնէ, զի հաւանեցուսցէ, եւ բերին աստ: Որ եւ Սուրբ Սարգսի երկրորդ շաբաթուն բարեկենդանի (26 Փետր.) պատիւ արարին միմեանց, եւ մեք եւս ընդ պատրիարքաւն գնացաք ի տուն Խանճուն ի պատիւ և հաշտեցան: Որ եւ Շաբաթ աւուր բուն բարեկենդանի (3 Մարտ) չարժ եղեւ: